

# Busta krajinářského architekta profesora Jiřího Marečka vévodí Libosadu, který vznikl podle jeho návrhu

23.1.2026 - Lenka Prokopová | Česká zemědělská univerzita v Praze

Jedné z nejvýznamnějších osobností českého krajinářství, profesoru Jiřímu Marečkovi, byla ve středu 21. ledna 2026 v Libosadu odhalena busta, jejímž autorem je akademický sochař Jaroslav Hylas. Profesor Mareček je tvůrcem krajinářských úprav kampusu ČZU a Libosad je jeho vrcholným dílem a chloubou univerzity.

**Krajinářský architekt profesor Jiří Mareček** (\*3. června 1930, †26. ledna 2024) byl skvělým pedagogem, odborníkem a člověkem, legendou oboru Zahradní a krajinářská architektura. Byl dlouholetým ředitelem výzkumného ústavu VÚKOZ v Průhonicích a profesorem Zahradnické fakulty VŠZ v Brně v Lednici na Moravě (dnešní MENDELU). Jako jediný český krajinářský architekt byl nositelem medaile Za zásluhy I. stupně, kterou za své celoživotní dílo v oboru obdržel z rukou prezidenta republiky 28. října 2022. Jiří Mareček dlouhodobě působil na České zemědělské univerzitě v Praze. Nejprve v 60. letech 20. století a pak opět od 90. let 20. století. V úzkém styku s univerzitou byl až do konce svého života.

*„Profesor Mareček má nesmazatelné zásluhy o kvalitu našeho kampusu, ale také o existenci výuky krajinářské architektury na ČZU. Ve svém oboru byl v posledních desetiletích nevýraznější osobností v naší zemi. Jsem hrdý, že je jeho jméno spojeno právě s naší univerzitou,“* zdůrazňuje rektor ČZU profesor Petr Sklenička.

Jiří Mareček je autorem krajinářských úprav areálu ČZU, kde vynikajícím způsobem rozvinul původní urbanistickou a architektonickou koncepci areálu od prof. Dr. Ing. arch. Jana Čejky. S tímto jeho dílem se zde můžeme setkávat každý den a obdivovat jeho cit pro skloubení urbanistického řešení a jednotlivých staveb areálu s bravurní kompozicí dřevin, která jednotlivé stavby propojuje do harmonického krajinářského celku. Stál také u zrodu studijních programů na ČZU, které se zabývají zahradní a krajinářskou architekturou. Jeho dlouholeté úsilí vyústilo v akreditaci studijního programu Krajinářská architektura, který se nyní již na FAPPZ ČZU v Praze vyučuje ve všech třech stupních studia a má rovněž mezinárodní akreditaci ze strany IFLA – *International Federation of Landscape Architects*.

Děkan Fakulty agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů ČZU v Praze, profesor Josef Soukup připomíná: *„Profesor Mareček založil na naší fakultě jeden z dnes nejpopulárnějších studijních oborů a položil základy odborné školy, která se pod vedením jeho následovníků v čele s docentem Jebavým dynamicky rozvíjí a dosahuje výrazných úspěchů doma i v zahraničí. Jeho otevřený a přátelský přístup ke studentům i kolegům, stejně jako schopnost předávat zkušenosti a nadchnout pro obor, jsou trvalou inspirací pro akademickou obec. Projekt Libosadu pak představuje jedinečné dílo, v němž se zhmotňuje jeho odborný i lidský odkaz dalším generacím.“*

Osobnost profesora Marečka vnímá velmi podobně i jeho blízký spolupracovník, vedoucí katedry zahradní a krajinné architektury FAPPZ ČZU v Praze, docent Matouš Jebavý: *„Pan profesor Mareček byl odborníkem s neutuchající energií, který kolem sebe šířil optimismus a nadšení pro obor a inspiroval mnoho generací studentů. Měl jsem to štěstí, že jsem mohl stát na ČZU v Praze od roku 2000 po jeho boku a mnohé jsem se tak od něj měl možnost naučit. Pro mě osobně se stal ve svém zaujetí pro obor i pro své široké znalosti, které tak bravurně a charizmaticky předával všem mladším*

*kolegům, kolegyním, studentům i studentkám, celoživotním vzorem. Jsem velmi rád, že ČZU v Praze vzdala panu profesorovi úctu a on tak zůstane na naší univerzitě symbolicky přítomen.“*

Profesor Mareček se celoživotně zabýval především problematikou zahradní a krajinářské architektury v podmínkách venkovské krajiny a venkovských sídel a kompozičními principy oboru krajinářství. Z jeho bohaté projekční práce je možno jmenovat například koncepci tematického zaměření a prostorového řešení Dendrologické zahrady v Průhonicích, úvodní koncepci řešení vegetačního doprovodu dálnice D1, generely zeleně některých našich lázeňských měst i celou řadu projektů sídelní a krajinné zeleně, jako například realizované řešení rozsáhlých krajinářských úprav v Kralupech nad Vltavou.

Nesmírně bohatá je i jeho publikační činnost, která čítá desítky vědeckých, odborných i populárně naučných článků. Je autorem několika významných knižních publikací, ze kterých odborníci i studenti čerpají znalosti i inspiraci dosud. Jsou to například knihy *Zeleň na vesnici* (1966), *Zahrada a její uspořádání* (1975), *Zahrada* (1991), *Zeleň ve venkovských sídlech a jejich krajinném prostředí* (2004), *Krajinářská architektura venkovských sídel* (2005) i jeho poslední shrnující životní dílo *Zahradní a krajinářská architektura: Kompoziční východiska* (2022). Jak je patrné i z tohoto stručného přehledu, neustupující energie pana profesora provázela až téměř na samý konec jeho velmi plodného a dlouhého života.

*Lenka Prokopová*

<https://www.czu.cz/cs/r-7229-aktuality-czu/busta-krajinarskeho-architekta-profesora-jiriho-marecka-v-evo.html>